

# افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۹ دسمبر ۲۰۱۹

## جواسیس تکنوکرات و یا جانیان اخوانی؟

۴

یکشنبه- ۱۷ قوس ۱۳۹۸ - کابل:

۵ - مشکلی که در این میانه امپریالیسم امریکا دارد، به صورت عمده شامل دو جهت می باشد:  
الف: خلاف جواسیس تکنوکرات که از صد فلتر امنیتی گذشته و عمدتاً در خدمت یک نهاد استخباراتی قرار دارند و به مثابه "بجل ملت" از هر سمت که انداخته شوند به همان پهلوی معین "چک" و یا "پوک" می نشینند، داعیان اسلام سیاسی در کل، از یک سو در خود فروشی خود هیچ نوع تعلق و پابندی را به این و یا آن ندارند. یعنی اگر در تمام عمر در خدمت امپریالیسم امریکا قرار داشته اند، کافی است طرف مقابل از جمله امپریالیسم روس و یا چین و یا هم ارتجاع منطقه، بر میزان قیمت شان بیفزاید، بدون کمترین اندیشه ای تمام علایق گذشته را گسسته، در خدمت ارباب جدید قرار می گیرند- امری که ما صحت آنها را در معلق زدنهای "ربانی" به سمت روسها، شیخ "آصف محسنی" به سمت عربستان و همین اکنون رفتن افتضاح آمیز "عطاء نور" به جانب "غنی احمدزی" همه روزه شاهدیم- و از جانب دیگر اخوان ظرفیت تاریخی آن را ندارد تا مطابق به خواست امپریالیسم خود را تکامل داده، بتواند برنامه ها و اهداف پیچ در پیچ و چند لایه امپریالیسم عملی بسازند.

این معضل باعث می گردد که امپریالیسم امریکا علی رغم ریشه دار بودن اخوان نسبت به جواسیس تکنوکرات و برخوردار بودن آن از پایه های توده ئی نسبتاً گسترده ای در مقایسه با جواسیس، باز هم نتواند بر آنها اتکاء نماید.

ب- عکس معضل اولی، امپریالیسم امریکا در انتخاب جواسیس نیز بدون مشکل نیست. زیرا این را می داند در صورتی که از یک جانب اخوان نخواهد با جواسیس کنار آمده به آنها تمکین نماید و از طرف دیگر طالب به مثابه ادامه منطقی اخوان بر فشار هایش بیفزاید، جواسیس تکنوکرات حتماً ظرفیت و توان ایستادگی مستقلانه علیه اخوان و طالب را برای یک ماه نیز نداشته، شب فردای تنها ماندن باید غزل خداحافظی با قدرت را نیز بخوانند- تجربه ای که در سقوط آخرین بازمانده مزدوران روس خود را نشان داد-

بناءً در چنین صورتی برای امپریالیسم امریکا بیشتر از دو احتمال باقی نمی ماند، یا می باید به مانند روسها جواسیس شان را در مقابل دیو اخوان و اخوانیت تنها بگذارند و چندی بعد شاهد رقص مرگ آنها بر روی طناب دار بگردند و یا هم به حمایت شان از جواسیس ادامه داده با اعزام هزاران سرباز تازه نفس دیگر و افزودن بر خشونت و استفاده از

"پدرکلان بمب ها" از سقوط محتوم نوکرانش جلوگیری نماید. امری که هرچند در ظاهر امر با احتساب امکانات نظامی و جنگی امپریالیسم مقدور و ممکن به نظر می رسد، مگر در واقعیت امر آنقدر ساده هم نیست، زیرا گذشته از مصارف کمرش کن اقتصادی، ذات مصروفیت امپریالیسم در نقطه ای مانند افغانستان، به توانائی ها و امکان مانور در سایر نقطه جهان تأثیر سوء گذاشته، در ادامه در همان باتلاقی فرو خواهد رفت که برای رقبایش حفر نموده بود.

هموطنان گرامی!

بادر نظر داشت آنچه در قسمت های متعدد این نوشته تذکار دادیم، می توان به جرأت و صراحت نوشت: سرنوشت اعلام انتخابات نه در ارگ کابل تعیین می گردد و نه هم در کمیسیون به اصطلاح "مستقل انتخابات" توسط خانم "نورستانی".

در واقع سرنوشت انتخابات در کاخ سفید و به دنبال داده ها و دستاوردهائی تعیین خواهد گردید که "خلیلزاد" از مذاکراتش با طالب گزارش می دهد، هر گاه "خلیلزاد" به این نتیجه برسد که طلب می تواند با جواسیس تکنوکرات کار نماید و تعهدی از آنها بگیرد، همان فرمایش "غنی احمدزی" برنده اعلام خواهد شد، هر گاه "خلیلزاد" به چنان برداشتی دست نیابد، کاخ سفید از دو بدیل یکی را انتخاب خواهد کرد، یا ادامه حکومت وحدت ملی با همین نام و یا نام دیگری که از لحاظ محتوا تفاوتی با هم نخواهند داشت و یا هم تشکیل یک حکومت موقت و با رسیدن به توافقات نسبی با طالب، رفتن پای یک انتخابات جدید و بازی همکاری جواسیس تکنوکرات و جانبان اخوان را در بعد دیگری تکرار کردن. این وضع تا زمانی ادامه خواهد یافت که توده های میلیونی افغانستان تحت رهبری خردمندان، منسجم و منضبط پیشاهنگ نیروهای انقلابی، بر حیات استعمار و حاکمیت ارتجاع در افغانستان نقطه پایان بگذارند.

**دیده شود چه می شود!!!**